

Gyöng, 1920. június 26.–Budapest, 2009. június 7.

Apja órász és aranyműves volt. Négy polgári végzett, beiratkozott a szegedi tanítóképzőbe, majd 1943-1944-ben kisegítő tanítónő volt Gádor községben. 1941-ben csatlakozott az illegális KMP-hez. 1944 végén a Szegedi Területi Szakmaközi Bizottság titkára lett, 1945-ben az MKP központi pártiskolájának tanára volt. 1946 közepétől 1948-ig az MKP X. kerületi, majd budapesti bizottság munkatársa. 1948-ban lett a Magyar Nők Demokratikus Szövetsége budapesti titkára. 1950-ben rövid ideig az MDP KV Káderosztályán dolgozott, majd 1951-ben az Országos Béketanács titkára lett. 1952-ben beiratkozott az ELTE-re, ahol 1957-ben magyar nyelv és irodalom szakos tanári diplomát szerzett. 1954-től 1958 elejéig a Magyar Rádió elnöke volt, 1956. október 30. és 1957. augusztusa 28. között elnökhelyettes. 1951. március 1-jétől az MDP KV póttagja, 1954. május 30-ától tagja. 1957. február 26-án választották be az MSZMP Központi Bizottságába, 1988. május 22-ig a testület tagja. 1970-től 1985-ig a Politikai Bizottság tagja, a KB Agitációs és Propaganda Bizottság tagja is volt. 1958. január 28-ától 1961. szeptember 13-ig művelődésügyi miniszter. 1961-től a Társadalmi Szemle szerkesztőbizottságának vezetője, 1966-tól 1988-ig elnöke volt; 1988. decemberben nyugdíjazták. 1949. május 15. és 1971. február 10. között parlamenti képviselő. Előbb a Magyar Függetlenségi Népfőnt nagy-budapesti listájáról, majd 1958-tól Tolna megyéből került be a törvényhozásba. 1967-ben Budapest 34. számú egyéni választókerületében jutott képviselői mandátumhoz. 1967. április 14-étől 1971. május 12-ig az Elnöki Tanács tagja.